

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constanin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Vieru Vladislav Vasile, născut la 25 iunie 1972,
originar și domiciliat în r-nul Strășeni, s. Onești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.02.2014– 04.05.2015 (prima instanță);
2. 12.06.2015 – 25.09.2015 (instanța de apel);
3. 10.12.2015 – 09.03.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 04 mai 2015, Vieru Vladislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, 3 ani închisoare;
- în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, 6 ani închisoare;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a fost stabilită lui Vieru Vladislav Vasile pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost admisă acțiunea civilă și a fost încasat de la Vieru Vladislav, în beneficiul lui Botea Tatiana, suma de 1415 lei cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul Vieru Vladislav, la 23.10.2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 08:00-15:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în casa părții vătămate Botea Tatiana a.n. 1959, din r-nul Strășeni, s. Onești, de unde intenționat a sustras un telefon mobil de model „NOKIA 1280”, de culoare neagră, la prețul de 1000 lei, o scurtă pentru bărbați de culoare albastru închisă, la prețul de 300 lei, o sticlă cu cantitatea de 1 litru de „Brandy”, la prețul de 50 lei, o sticlă de șampanie, la prețul de 50 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 1400 lei.

Tot el, la 15.11.2013, aproximativ la orele 20:15, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, intenționat a pătruns în gospodăria părții vătămate Botea Tatiana, situată în r-nul Strășeni, s. Onești, unde, prin acces liber, a pătruns în beciul casei de unde a sustras o sticlă cu vin, cu capacitatea de 1,5 litri, prețul unui litru de vin fiind de 10 lei, după care, cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, fiind observat de către partea vătămată care i-a spus să se oprească, însă inculpatul a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 15 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatului Vieru Vladislav, care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Vieru Vladislav să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) și 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, invocând:

- Referitor la furtul din 23 octombrie 2013:

- din conținutul părții descriptive a sentinței nu e clar cine este partea vătămată;

- inculpatului i se incriminează săvârșirea furtului menționat în ziua de 23.10.2013, în același timp, conform materialelor cauzei și anume (f.d. 11, vol. I) furtul, a avut loc cu o zi mai înainte, pe data de 22.10.2013, informația despre furt fiind înregistrată la 23.10.2013, la orele 12 și 50 minute;

- inculpatul Vieru Vladislav a declarat, că cartela care conform descifrărilor telefonice reiese că a fost introdusă în telefonul mobil sustras din casa lui Botea Tatiana - în momentul săvârșirii furtului, deja nu mai era la el, din motiv că un timp s-a aflat pe la consătenii Cotelea Nicolae și Pruteanu Valeriu, iar după ce a luat-o înapoi de la ei, a pierdut-o și nu s-a mai folosit de ea. Cotelea Nicolae și Pruteanu Valeriu au fost colegi de clasă cu fiica sa Ala și ei o telefonau uneori, iar Cotelea Nicolae chiar este rudă cu partea vătămată și putea să comită furtul menționat, însă el nu a fost audiat;

- din descifrările telefonice reiese, că persoana ce se folosea de telefonul sustras de la Botea Tatiana, a apelat mai multe numere telefonice, de exemplu nr. 023751309 și 024322386. Primul telefon e din raionul Strășeni și se putea de verificat cine e posesorul și de către cine anume a fost apelat, însă acest lucru nu a fost făcut. Al doilea număr și anume 024322386, aparține Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Tehnică Inteh Agro din or. Căușeni, cu care inculpatul susține că nu are nici o legătură. Nici acest număr nu a fost verificat, deși posibil acesta ar fi indicat la adevăratul infractor.

- Referitor la jaful din 15.11.2013:

- infracțiunea menționată nu este clar dacă în realitate a avut loc, deoarece se bazează pe declarațiile părții vătămate Botea Tatiana și declarațiile contradictorii ale soțului ei Botea Iurie;

- martorul Popescu Ana în ședința de judecată în mod expres a indicat, că ea personal nu numai că nu a văzut infractorul și presupusul câine al ultimului, dar nici măcar nu a auzit lătrat de câine în curtea părții vătămate;

- inculpatul a explicat că în timpul preinsei infracțiunii, el se afla la sine acasă, iar cățelușul la care se referă Botea Tatiana în acel timp deja era dăruit fostului director al gimnaziului din sat.

3.2. Inculpatul Vieru Vladislav, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Motivând că nu există nici un martor care l-a văzut la fața locului în noaptea presupusei crime, iar partea vătămată eronat a indicat că l-a văzut la locul infracțiunii. Dovada argumentelor sale servesc depozițiile martorului Popescu Ana și expertiza dactiloscopică pe urmele de la fața locului, care confirmă lipsa amprentelor inculpatului. Indică că, în noaptea comiterii infracțiunii inculpatul se afla acasă, soția sa simțindu-se rău, după care a suferit o intervenție chirurgicală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, au fost admise apelurile declarate, s-a casat sentința în partea condamnării lui Vieru Vladislav în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal și art. 84 Cod penal și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vieru Vladislav a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii, în rest sentința atacată a fost menținută.

Vieru Vladislav s-a considerat condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului în săvârșirea furtului din

23.10.2013, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Astfel, instanța de apel a constatat că este cert stabilit că inculpatul Vieru Vladislav, la 23.10.2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 08:00-15:00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în casa părții vătămate Botea Tatiana a.n. 1959, din r-nul Strășeni, s. Onești, de unde intenționat a sustras un telefon mobil de model „NOKIA 1280”, de culoare neagră, la prețul de 1000 lei, o scurtă pentru bărbați de culoare albastru închisă, la prețul de 300 lei, o sticlă cu cantitatea de 1 litru de „Brandy”, la prețul de 50 lei, o sticlă de șampanie, la prețul de 50 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 1400 lei.

Vinovăția inculpatului Vieru Vladislav în comiterea furtului din 23.10.2013 se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Botea Tatiana, care fiind audiată în cadrul instanței de fond și a celei de apel, a declarat că la 23.10.2013, între orele 14:00-15:00, a fost la ziua de naștere a cumnatei sale Oprea Maria. S-a întors acasă, era vremea să aprindă focul în sobă, a deschis ușa la plită și a văzut ambalajul de la telefonul mobil. Telefonul era nou și îl păstra în casă. Și-a așteptat soțul să vină și l-a întrebat dacă nu l-a luat el, după care au trecut prin toate camerele și au depistat că în casa mare, pe pat lipsea o scurtă, sub pat era o sticlă de băutură într-un ambalaj, ambalajul era, iar băutura a dispărut. Ulterior, a mai depistat că a mai fost sustrasă o sticlă de „Brandy” și una de șampanie. Bănuiește că inculpatul a săvârșit infracțiunea, deoarece acesta este cu experiență și i-a deranjat de mai multe ori. A mai indicat că intrări în casă sunt trei, ușa de la bucătărie nu o încuie. Anterior inculpatul îl ajuta pe soțul său prin gospodărie și cunoștea această intrare;

- declarațiile martorului Botea Iurie, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că despre furt a aflat de la soția sa. El era la pădure, iar soția sa venind acasă, a vrut să facă focul și a găsit în plita de la sobă cutia de la telefon, a doua zi, a observat că lipsește o scurtă, o șampanie, un coniac. Pe urmă s-a întâlnit cu ginerele inculpatului, Cotelea Ion, care i-a povestit că scurta și toate celelalte inculpatul le-a dat la Strășeni, la „Second Hand”. Cunoaște că telefonul mobil, când au sunat de la poliție era la Vieru Ala, fiica inculpatului. A mai indicat că inculpatul venea des la ei în casă și că ușile de la casă atunci erau descuiate;

- declarațiile martorului Cotelea Ion, care fiind audiat în instanța de fond a comunicat că deține numărul de telefon 079051668, de pe care a fost sunat numărul de telefon cu „62” la urmă, număr cunoscut ca fiind a socrului său, a inculpatului. Pe acest număr putea să sune soția sa sau frații acesteia, deoarece telefonul său avea

abonament nelimitat. Mai cunoaște că numărul de telefon inculpatul l-a cumpărat de la Pruteanu Valeriu, un sătean;

- declarațiile martorului Pruteanu Valeriu, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că inculpatul i-a dat lui Cotelea Nicolae un telefon pentru ca ultimul să-l vândă și el l-a cumpărat la preț de 300 lei. Telefonul era cu cartelă de la operatorul „Moldcell”, cu număr ce se sfârșea cu „62” la urmă. Cotelea Nicolae i-a spus că a cumpărat telefonul de la Strășeni, avea și documente pe dânsul. De telefon s-a folosit mult timp, însă de cartelă vreo săptămână, apoi i-a întors-o inculpatului, deoarece ultimul i-a solicitat acest lucru.

La fel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Vieru Vladislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se mai confirmă prin materialele dosarului penal:

- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 31.10.2013, prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume gospodăria și interiorul casei de locuit al părții vătămate. Potrivit planșei foto anexate la procesul-verbal respectiv, se constată că modelul de telefon sustras de inculpat este „NOKIA 1280”, iar nr. de IMEI este 352433053297070 (f.d. 13-21, vol. I);

- conținutul procesului-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 09.12.2013, prin care au fost examinate descifrările telefonice ridicate de pe telefonul mobil cu nr. de IMEI 352433053297070 și prin care se confirmă că după comiterea furtului, la 26.10.2013, în telefonul cu nr. de IMEI 352433053297070 a fost introdusă cartela SIM cu nr. 078120662, iar la 04.11.2013, de pe acest telefon a fost contactat nr. de telefon 079051668, care îi aparține lui Cotelea Ion (f.d. 51, vol. I);

Instanța de apel a considerat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Vieru Vladislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

La fel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a apreciat critic poziția și afirmațiile inculpatului, precum că el nu ar fi săvârșit infracțiunea incriminată și că ar fi folosit acea cartelă doar o săptămână și telefonul l-a cumpărat de la Strășeni, deoarece instanței de judecată nu i s-au prezentat probe pertinente, concludente și admisibile în sprijinul acestei versiuni.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod eronat situația de fapt și vinovăția inculpatului în săvârșirea jafului din 15.11.2013, fără a fi dovedită cu certitudine și fără echivoc în baza materialului probator administrat.

Astfel, instanța de apel a constatat că conform învinuirii aduse, inculpatul Vieru Vladislav la 15.11.2013, aproximativ la orele 20:15, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, intenționat a pătruns în gospodăria părții vătămate Botea Tatiana, situată în r-nul Strășeni, s. Onești, unde prin acces liber, a pătruns în beciul casei, de unde a sustras o sticlă cu vin, cu capacitatea de 1,5 litri, la prețul unui litru de vin fiind de 10 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, iar fiind observat de către partea vătămată care i-a spus să se oprească, inculpatul a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 15 lei.

Instanța de apel a conchis că la baza motivării sentinței de condamnare a lui Vieru Vladislav, a fost prezentată următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Botea Tatiana, care fiind audiată în ședința instanței de fond și a celei de apel a declarat că, aproximativ peste vreo săptămână după furt era la vecina sa. La un anumit moment a auzit cum câinele acesteia lătra insistent, la ce vecina a strigat și câinele a încetat, iar apoi din nou a început să latre. Când s-a dus acasă, intrând în ogradă, a depistat că acolo era un câine care a început să lătre la ea, la ce ea a strigat-o pe vecină și aceasta a spus să fie atentă că trebuie să fie și stăpânul câinelui. Erau ambele la poartă când din beci a ieșit inculpatul cu o sticlă și s-a dus pe o cărare tainică din dosul casei, iar câinele a mers după el. După acel caz, câinele acestuia a dispărut. L-a cunoscut pe inculpat după mersul lui aplecat, dintr-o parte, după formă, deoarece i-a fost învățătoare, avea sticla sub braț, sub scurtă. Ea l-a strigat isteric să se oprească că îl cunoaște iar el a fugit, soțul ei a auzit când a strigat. După aceea a fost în beci să controleze și a văzut că butoiul era ud, pe butoi erau urme de vin, soțul său i-a spus că-i umblat la vin. Suplimentar, în cadrul ședinței instanței de apel a comunicat că în momentul comiterii faptei era noapte cu lună plină și inculpatul se afla la câțiva pași distanță de ea, partea vătămată nu a văzut cum inculpatul a intrat în ogradă însă a zărit cum a plecat, cunoscându-l după mers, având sub scurtă o sticlă de vin, așa presupune deoarece inculpatul o vizita des pe ultima, inclusiv și noaptea, iar din butoi a fost scurs vin;

- declarațiile martorului Botea Iurie, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că în toamna anului 2013, soția sa, partea vătămată, venea de la vecină și a văzut câinele inculpatului care lătra, auzind că câinele lătra, inculpatul a ieșit din beci și a început să fugă, despre faptul că hoțul era inculpatul i-a povestit partea vătămată. El era în casă, privea televizorul și a auzit cum partea vătămată striga: „... hoțul, hoțul...”. Partea vătămată a deschis ușa și l-a strigat să iasă afară. A ieșit și când a vrut să aprindă lumina, becul era deconectat, din fața casei și din beci. A văzut cum cineva fugea de la colțul casei, a văzut câinele în ogradă, l-a cunoscut pe

inculpat după mers și după câine. În beci când a intrat a văzut că vrana de la poloboc era scoasă, iar chișca era umedă, altceva din beci nu a văzut să fie sustras, presupune că a luat numai vin. A mai menționat că inculpatul anterior l-a mai ajutat la lucru, cunoștea casa, a fost în beci și cunoștea că beciul nu se încuie;

- declarațiile martorului Popescu Ana, care fiind audiată în instanța de fond a comunicat că în toamna anului 2013, seara, împreună cu partea vătămată au stat în ogradă vreo oră, după care partea vătămată a plecat acasă. Când partea vătămată a intrat în ograda ei, a început să strige că o mănâncă un câine străin. Ea i-a spus că trebuie să fie și stăpânul câinelui în ogradă, după care partea vătămată a strigat-o să vină că a prins hoțul. Când a ajuns în ogradă, nu mai era nimeni în afară de partea vătămată care i-a spus că din beci a ieșit inculpatul și i-a arătat prin dosul casei pe unde s-a dus. S-a coborât în beci cu partea vătămată și a văzut că vrana de la butoi era scoasă;

- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18.11.2013, efectuat în raionul Strășeni, s. Onești, la domiciliul părții vătămate, prin care a fost examinat locul comiterii infracțiunii (f.d. 95, vol. I).

Astfel, instanța de apel analizând cumulul de probe prezentat prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, a concluzionat că acesta în ansamblu, nu demonstrează existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

La fel, instanța de apel verificând legalitatea sentinței atacate, a conchis că prima instanță greșit a constatat că învinuirea adusă lui Vieru Vladislav de către acuzatorul de stat a fost pe deplin demonstrată de materialul probator administrat, or, la materialele cauzei penale lipsesc careva probe incontestabile, directe sau indirecte care ar demonstra cu certitudine, existența faptei infracțiunii de jaf și comiterea acesteia de către inculpat.

În acest context, instanța de apel a mai menționat că la baza acuzației aduse inculpatului Vieru Vladislav, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt puse declarațiile părții vătămate Botea Tatiana, care fiind audiată în prima instanță și în instanța de apel a declarat, că era întuneric, noapte cu lună plină, și nu a văzut la față pe persoana care ieșea din ogradă, însă presupune că era Vieru Vladislav, deoarece îl cunoaște de mai mulți ani, a lucrat la ea, el cunoaște amplasarea lucrurilor în casă și în beci, recunoscându-l după mers. Totodată, partea vătămată a indicat că a văzut cum inculpatul pleca cu ceva sub braț, sub scurtă și presupune că era o sticlă de vin, deoarece butoiul era ud, pe butoi erau urme de vin și a concluzionat că sa umblat la butoi.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 384, 389 alin. (1), (2) și art. 8 Cod de procedură penală, a conchis că învinuirea adusă inculpatului Vieru Vladislav este contrară prevederilor art. 281 Cod de procedură penală și nu este bazată pe probe incontestabile ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea faptei prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, și totodată, a concluzionat necesitatea achitării lui Vieru Vladislav, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Privitor la numirea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii de la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea admiterii apelurilor avocatului și inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- reieșind din conținutul deciziei atacate, instanța de apel la baza deciziei de achitare a inculpatului Vieru Vladislav de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, a pus declarațiile inculpatului și declarațiile schimbate a martorului Popescu Ana, însă le-a apreciat critic pe cele ale părții vătămate Botea Tatiana, deși aceasta a data declarații concludente și consecutive, atît la urmărirea penală, cît și în prima instanță și în apel, în care a indicat expres că l-a văzut pe inculpat și că anume el este cel care a pătruns în beci și a sustras sticla cu vin;

- nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea ce ține de achitare, deoarece vina inculpatului e dovedită prin probele administrate la cauza penală și anume, prin declarațiile părții vătămate Botea Tatiana, a martorilor Botea Iurie, Popescu Ana;

- instanța de fond corect i-a aplicat pedeapsa inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei;

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

7.1. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată a casat corect sentința în partea condamnării inculpatului Vieru Vladislav în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii, menținând în rest sentința fără modificări. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în

corespondere cu dispozitivul deciziei și instanța de apel nu a comis o eroare de fapt care ar fi putut constitui temei de recurs în speța dată.

În același context, cu privire la motivele invocate de recurent, precum că *„reieșind din conținutul deciziei atacate, instanța de apel la baza deciziei de achitare a inculpatului Vieru Vladislav de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, a pus declarațiile inculpatului și declarațiile schimbate a martorului Popescu Ana, însă le-a apreciat critic pe cele ale părții vătămate Botea Tatiana, deși aceasta a dat declarații concludente și consecutive, atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță și în apel, în care a indicat expres că l-a văzut pe inculpat și că anume el este cel care a pătruns în beci și a sustras sticla de vin; nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea ce ține de achitare, deoarece vina inculpatului e dovedită prin probe administrate la cauza penală și anume, prin declarațiile părții vătămate Botea Tatiana, a martorilor Botea Iurie, Popescu Ana”*, Colegiul penal atestă că acestea sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă că instanța de apel corect și-a motivat în pct. 41-47 a deciziei sale, soluția de achitare a inculpatului Vieru Vladislav de sub învinuirea în comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că la materialele cauzei lipsesc probe incontestabile, care ar demonstra existența infracțiunii de jaf și comiterea acesteia de către inculpat și just a reținut în speță, aplicabilitatea principiului prezumției nevinovăției, interpretând toate dubiile în probarea învinuirii în favoarea inculpatului, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7.2. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*, precum și unicul motiv invocat de recurent care cade sub incidența acestui temei, *„instanța de fond corect i-a aplicat pedeapsa inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei”*, Colegiul penal constată că din conținutul recursului declarat de recurent, și în urma examinării materialelor cauzei, nu s-au identificat careva circumstanțe care ar constitui temei de casare sub acest aspect, astfel acesta este unul neîntemeiat, iar instanța de apel corect a menținut constatările primei instanțe în privința pedepsei aplicate inculpatului Vieru Vladislav, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și just l-a

achitat pe acesta de sub învinuirea în comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or conform art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, astfel, în această ordine de idei, instanța de recurs statuează că nu pot fi aplicate pedepse penale în privința persoanelor a căror vinovăție nu a fost dovedită în condițiile legii procesual penale.

7.3. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Vieru Vladislav Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 martie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda